

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 26. Quid addendum sit circa intentionem pro applicanda Missa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

futura contingente, v. g. applico illi, cui Ti-¹⁰
tius interrogatus voluerit; vel ei, qui prius mo-¹⁰
rietur; vel qui primò stipendum offeret. Ita¹⁰
Suar. in 3. p. 10. 3. d. 79. f. 9. Laym. l. c. Dian. R. 15. 10
Lugo n. 209. contra Bon. q. ult. p. 7. §. 5. quita-¹⁰
men ipse in praxi dissuadet.

V. Non satisfecit, qui te mortuum putans,¹⁰
Missas, quas pro Defuncto teneretur, cele-¹⁰
bravit.

VI. Sacerdotes Societatis non satisfaciunt,¹⁰
celebrando pro defunctis per anticipationem;¹⁰
nisi tamen jam mortui sint, etsi postea pro-¹⁰
mulgentur. *Laym. l. 6.*

VII. Non omnes Sacerdotes tenentur die¹⁰
animarum applicare Missam pro omnibus de-¹⁰
functis. *Tamb. l. 3. exp. Sac. c. 3. §. 2. contra Fra-¹⁰*
xin. & Gavan p. 4. t. 15.

VIII. Missa celebrata in Altari privilegiato¹⁰
pro Defunctis, non suffragatur illis, nec satisfit¹⁰
indulto, nisi sit de Requiem. *Dian. p. 4. t. 4. R. 10*
233. ex declar. Card. & p. 9. t. 2. R. 8.

A D D E N D A.

Q. 25. *Quid præterea notandum sit circa illum, 202.*
à quo & pro quo applicari potest Missa. R. §.
1. Quamvis Busenb. dicat solius Sacerdotis esse
applicare Missam, tamen tenendum est, quod
dixi n. 21. nempe etiam illos, qui Missæ affi-
stunt, vel ad eam positivè cooperantur, posse
alteri applicare hoc, quod ad ipsos spectat, cùm
sint simul offerentes, secundūm dicta n. 20.

§. 2. Missa potest applicari pro illis omni- 203.
bus, pro quibus à n. 24. recensui posse offerri.

Q. 26. *Quid addendum sit circa intentionem 204.*
Temp. VI. **H** **pro**

pro applicanda Missa. R. Seqq. §. 1. Requiri intentionem applicantis, ut Missa proposit uni potius, quam alteri, dixi n. 50.; attamen non requiritur intentio formalis & explicita, sed sufficit virtualis & implicita; hinc si Religiosus nemini applicavit suam Missam, censetur esse ejus voluntas, ut proposit illis, pro quibus sacrificari mandavit Superior, *Gav. Dian. Gob.* t. 3. n. 662. *Steph.* t. 3. d. 4. n. 61.

205. §. 2. Etiam sufficit intentio habitualis, id est, intentio semel posita & non revocata, quamvis ante 10. annos præcesserit, *Suar. Côn. Bon. Tamb. Gob. Quartus, Steph. Pasq.* q. 162. contra *Vasq. Gran.* & alios. Ratio est, quia applicatio Missæ est veluti donatio de præsenti, sive assignatio rei futuræ, quæ fieri potest anticipatò & sub conditione, quâ positâ sortiatur effectum.

Obj. Applicare Missam est illam offerre pro aliquo, sed ad offerendum non sufficit intentio habitualis, secundùm dicta p. 1. n. 56., ergo. R. Applicare Missam est illam offerre, donando & transferendo jus ad illius fructum, C. est illam offerre actu, exhibendo Deo Sacrificium vel consecrando, N.

Inst. Sacerdos applicat Missam, ut Minister Christi, sed non est Minister Christi, nisi quando actu exhibet Sacrificium, ergo R. Applicat ut Minister Christi, officio, potestate & charaktere, C. ut Minister exercitio, actu & exhibitione suæ functionis, N.

206. §. 3. Etiam probabile est secundùm *Laym. Gob.* n. 164. *Pasq.* suprà, sufficere intentionem interpretativam, id est, illam, ad quam velles sacrificare, si cogitares de intentione facienda, sic enim benignè præsumimus de acceptatione Dei,

Dei, qui novit nostri animi comparationem. Hinc probabiliter dicit Pasq. q. 167. si scias aliquem habere onera Missarum, te posse etiam illo inscio validè applicare juxta illius intentionem, quia habebit voluntatem saltem interpretativam adimplendi obligationes suas.

§. 4. Communis sententia est, intentionem 207- fieri debere ante consecrationem saltem secundæ speciei, quamvis Lugo, Tamb. Pasq. q. 163. putent, sed ininùs probabiliter, satis esse, quòd præcedat Communionem, eò quòd adhuc substantialiter duret Sacrificium.

§. 5. Secundūm dicta n. 50. nulla requiritur 208. applicatio ad hoc, ut Sacrificium fidelibus causet fructum generalissimum, aut Sacerdoti & coofferentibus specialissimum.

§. 6. Si quis acceperit à 10. hominibus stipendia pro 10. Missis, Bonac. Dian. Averja q. 11. §. 17. Hinc dicunt satis esse, si primas decem Missas legendas conjunctim & in confuso applicet: Alii requirunt, ut sigillatim determinet dies & Missas pro singulis, quod tutius est, & omnino faciendum esse dicit Steph. n. 75., si stipendia data sint pro Missis dicendis ad diversas intentiones, quæ suis temporibus essent facienda.

§. 7. Si quis acceptis 10. stipendiis obligatus sit pro 10. hominibus legere 10. Missas, Possev. & alii cum Pasq. q. 95. dicunt non satisfacere, si in singulis Missis applicet ad intentionem singulorum hominum partem decimam illarum Missarum: sed Bonac. Averj. aliique cum Henao parergo 29. docent satisfacere, supposito, quòd usque ad decem dies posset differre Missam pro singulis legendam, quia singulis

melius est, quod maturius aliquid participant de fructu Missæ: & quotidie dividendo partem fructus in singulos, in fine omnibus solutum est, quantum debetur: quod maximè valet, si vera est aliquorum sententia, de qua n. 47., quod Missa pro multis oblata tam pro fit singulis, quam oblata pro uno. Rayn. tamen in Heter. spirit. Tom. 15. p. 2. f. 3. pu. 3. n. 50. non probat hoc fieri.

211. Q. 27. *Quid præterea sit notandum circa applicacionem Missæ.* R. seqq. §. 1. Quando aliquis applicavit ad unum finem, & postea immemor illius applicationis applicat ad aliud, multi dicunt posteriorem applicationem semper prævalere, uti ultimum testamentum prævaleat omnibus: E contrâ Tamb. dicit priorem valere, quia illâ positâ Deus jam acceptavit Missam ad illum finem. Pasq. q. 172. probabilius dicit attendendum esse ad causam seu motivum posterioris applicationis, si enim nulla sit specialis causa ultimæ applicationis ponendæ & primæ mutandæ, prævaleat prior, quod autem prius testamentum nunquam prævaleat, est ex dispositione juris positivi, & quia testamentum non censetur firmari, nisi morte testantis. Si autem adsit specialis causa, valet posterior, quia voluntate interpretativâ revocat priorem, neque Deus absolutè acceptârat, sed sub conditione, si non revocaretur, maximè cum Deus prævideat, quandonam sit aliquis revocaturus. In praxi autem ille, cui casus contigisset, certus esse potest, quod pro uno ex illis finibus satisfecerit, hinc secundam Missam offerat pro eo, qui non participavit primam.

212. §. 2. Quando aliquis voluit primam applicatio-